

UZASADNIENIE

(...) S.A. we W. wniosła pozew przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę 3085,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 492 zł od 23.11.2019r., od kwoty 2593,24 zł od dnia 21.08.2019r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu podała, że w dniu 10.08.2019r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki N. nr rej. (...). Sprawca szkody ubezpieczony był u strony pozwanej. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody u swojego ubezpieczyciela w ramach bezpośredniej likwidacji szkody. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel poszkodowanego wypłacił mu tytułem odszkodowania kwotę 2600,05 zł. Strona powodowa nabyła od poszkodowanego, w wyniku umowy cesji, wierzytelność wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną. Strona powodowa dokonała we własnym zakresie przeliczenia kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, stwierdzając, że należne odszkodowanie zostało zaniżone. Strona powodowa domagała się zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji szkody w kwocie 492 zł. W wyniku przedsądowego wezwania do zapłaty, (...) S.A. zmieniła stanowisko i dopłaciła stronie powodowej kwotę 199,95 zł, tytułem dalszego odszkodowania, łącznie wypłacając 2800 zł. Strona powodowa wyjaśniła, że dochodzona niniejszym pozewem kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztem naprawy, określonym w prywatnej kalkulacji, wraz z kosztem prywatnej ekspertyzy, a sumą wypłaconą, tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że przedmiotowy pojazd uległ szkodzie całkowitej, co oznacza, że z przyczyn ekonomicznych odbudowa tego pojazdu jest nieuzasadniona, a wypłacone dotychczas odszkodowanie jest adekwatne do rozmiarów szkody. Według pozwanej kwota 492 zł, tytułem kosztów wydania prywatnej ekspertyzy, nie stanowi szkody pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym,

Stan faktyczny:

Koszt naprawy uszkodzonego w dniu 10.08.2019r. pojazdu marki N. nr rej. (...) przekracza wartość pojazdu oszacowaną na kwotę 4600 zł (wg stanu przed szkodą). Naprawa ze względów ekonomicznych nie była uzasadniona. Wartość uszkodzonego samochodu, oszacowana metodą rynkową, na podstawie wyników aukcji (przeprowadzonej na platformie internetowej przez (...) S.A.), wyniosła 130 zł. Wartość uszkodzonego pojazdu po oddaniu do stacji demontażu wynosi 350 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego T. G. (k-75 i nast., 108-109)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku, nie była sporna. Bezspornym było także, że powód ma legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie, na podstawie umowy przelewu wierzytelności, zawartej z poszkodowanym. Sporna była wysokość szkody, a co za tym idzie wysokość należnego odszkodowania oraz zasadność odszkodowania za opinię prywatną.

Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd estetyczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie

uzasadnione wydatki. W sytuacji, gdy koszty naprawy przekraczają wartość samochodu, jak w niniejszej sprawie, odszkodowanie należy ustalić, jako różnicę między wartością pojazdu przed i po szkodzie.

Na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego ustalono, że naprawa przedmiotowego pojazdu po szkodzie z dnia 10.08.2019r. ze względów ekonomicznych nie była uzasadniona. Dlatego wysokość należnego odszkodowania ustalono, jako różnicę wartości pojazdu przed szkodą (4600 zł) i po szkodzie. Wartość pojazdu po szkodzie ustalono, jako wartość złomu, możliwą do uzyskania po oddaniu do stacji demontażu, na kwotę 350 zł, zgodnie z opinią uzupełniającą biegłego. Wysokość szkody ustalono zatem na kwotę 4250 zł. Uwzględniając fakt, że dotychczas wypłacono, tytułem odszkodowania, kwotę 2800 zł, zasądzono z tego tytułu różnicę, tj. kwotę 1450 zł.

Sporne było nadto, czy w zakresie szkody, podlegającej wyrównaniu przez pozwanego zakład ubezpieczeń, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawny szkody (posiadacza pojazdu mechanicznego), obok kosztów, związanych z uszkodzeniem pojazdu, mieszczą się wydatki, poniesione na sporządzenie prywatnej opinii rzeczoznawcy co do zakresu uszkodzeń i wysokości kosztów naprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. D z.U.2013.392 ze zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 822 k.c., przedmiotem umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest przejęcie przez zakład ubezpieczeń odpowiedzialności za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiadałby ubezpieczający. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 powołanej ustawy). Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Co do zasady, odszkodowanie obejmuje także koszty ekspertyzy, wykonanej na zlecenie poszkodowanego przez rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej, jeżeli skorzystanie z fachowej konsultacji pozwoli ustalić właściwy rozmiar szkody, przekraczający pierwotną wycenę, dokonaną w postępowaniu likwidacyjnym przez stronę pozwaną, na której spoczywał obowiązek prawidłowego wyliczenia szkody już w wyniku jej zgłoszenia przez powoda.

Strona pozwana, odpowiedzialna za szkodę, zobowiązana była zwrócić poszkodowanemu powodowi wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu uszkodzonego pojazdu. Odszkodowanie obejmuje także koszty ekspertyzy, wykonanej na zlecenie powoda przez rzeczoznawcę z zakresu techniki samochodowej, w kwocie 492 zł. Skorzystanie z fachowej konsultacji pozwoliło powodowi ustalić rozmiar szkody, przekraczający pierwotną wycenę, dokonaną w postępowaniu likwidacyjnym. Okoliczność, że pozwana nietrafnie określiła rozmiar szkody, zaniżając jej wartość, znalazła potwierdzenie w opinii, sporządzonej przez biegłego sądowego. Taka konsultacja wywołała wydatki w kwocie 492 zł (k-35). Są to wydatki, poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia. Pomiędzy poniesieniem przez powoda tego wydatku a wypadkiem zachodzi normalny związek przyczynowy, przy czym koszt ten był uzasadniony i konieczny w celu określenia prawidłowo rozmiaru szkody (por. uchwała SN z dnia 18.05.2004r., III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117; wyrok SA w Poznaniu z dnia 22.12.2014r., I A Ca 911/14, LEX nr 1665117). Nierzetelne działanie pozwanego w zakresie obowiązków prawidłowego wyliczenia szkody, wskazuje, że koszty poniesione przez powoda, w celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody – wyższej, niż ustalenia zakładu ubezpieczeń – były uzasadnione i konieczne dla prawidłowej likwidacji szkody.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przepisów art. 436 § 1 kc, art. 822 § 1 i 3 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc, zasądzone od pozwanego Zakładu na rzecz powoda kwotę 1942 zł (4600 zł – 350 zł – 2800 zł = 1450 zł + 492 zł), z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7.12.2019r. do dnia zapłaty. Wezwanie do zapłaty z dnia 23.10.2019r. (k-15) doręczone zostało zakładowi ubezpieczeń (w ramach likwidacji bezpośredniej) najpóźniej w dniu 6.11.2019r. (data pisma ubezpieczyciela w odpowiedzi na wezwanie, k-17). Powód nie wykazał wcześniejszej daty doręczenia. W wezwaniu do zapłaty powód nie oznaczył terminu zapłaty, określając go na 30 dni w uzasadnieniu pozwu. Przyjęto zatem, że spełnienie świadczenia powinno nastąpić do 6.12.2019r. Niespełnienie świadczenia w terminie wiąże się z koniecznością zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 455 kc w zw. z art. 481§ 1 i 2 kc).

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 100 zd. 1 kpc w zw. z art. 98 § 1, 1¹ i 3 kpc, art. 108 § 1 kpc, przyjmując, że powód wygrał sprawę w 63 %.

Orzeczenie w pkt IV wyroku oparto na przepisie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2019, poz. 785 ze zm.).